

**TOÀ ÁN NHÂN DÂN
TỈNH THANH HOÁ**

**CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Bản án số: 80/2021/DS-PT

Ngày 27/9/2021

*V/v: Yêu cầu bồi thường thiệt hại
ngoài hợp đồng.*

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TOÀ ÁN NHÂN DÂN TỈNH THANH HOÁ**

Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên toà: Bà Lê Thị Dung.

Các Thẩm phán:

Bà Lê Thị Hiệ.

Ông Lê Thanh Hùng.

Thư ký phiên toà: Bà Trịnh Thị Dung -Thư ký TAND tỉnh Thanh Hoá.

Đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Thanh Hoá tham gia phiên toà:

Bà Nguyễn Thanh Thủy - Kiểm sát viên.

Ngày 24 – 27 tháng 9 năm 2021, tại trụ sở Toà án nhân dân tỉnh Thanh Hoá, xét xử phúc thẩm công khai vụ án dân sự thụ lý số 62/2020/TLPT-DS ngày 18/8/2021 về việc “Yêu cầu bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng”. Do bản án sơ thẩm số 50/2021/DS-ST ngày 14/7/2021 của Toà án nhân dân huyện Hoằng Hóa bị kháng cáo, kháng nghị. Theo quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số 70/2021/QĐ-PT ngày 09/9/2021, giữa các đương sự:

* *Nguyên đơn:* Bà Hồ Thị A, sinh năm 1957. Có mặt.

* *Bị đơn:* Ông Nguyễn Văn B, sinh năm 1954. Có mặt.

Cùng địa chỉ: Thôn Đông H, xã Hoằng G, huyện Hoằng Hóa, tỉnh Thanh Hóa.

* *Người làm chứng:*

1. Bà Lê Thị C, sinh năm 1961. Có mặt

2. Ông Nguyễn Văn D, sinh năm 1973. Vắng mặt

Cùng địa chỉ: Thôn Đông H, xã Hoằng G, huyện Hoằng Hóa, tỉnh Thanh Hóa.

* Do có kháng cáo của Nguyên đơn, Bị đơn và kháng nghị của VKSND huyện Hoằng Hóa.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo đơn khởi kiện ngày 18/6/2020, lời khai tại các bản tự khai, tại phiên hòa giải và lời khai tại phiên tòa của nguyên đơn bà Hồ Thị A thể hiện:

Vào khoảng 16 giờ ngày 18/11/2017, sau khi kết thúc buổi sinh hoạt ngày đại đoàn kết toàn dân tại nhà văn hóa thôn Đông H, xã Hoằng G, huyện Hoằng Hóa, bà đang đứng trên bờ sân của nhà văn hóa thôn thì bất ngờ ông Nguyễn Văn B đã

điều khiển xe máy chạy từ trong sân nhà văn hóa đâm về phía bà đang đứng vào phần đuôi phải của bà làm bà ngã nhào xuống. Hậu quả của việc xe máy của ông B đâm vào bà làm bà bị gãy vỡ xương đùi, chấn thương mông, phần mềm gối phải. Bà được gia đình đưa đi cấp cứu điều trị tại Bệnh viện đa khoa huyện Hoàng Hóa từ 21 giờ ngày 18/11/2017 đến 14 giờ 30 phút ngày 22/11/2017. Chân bà được bó bột và bác sỹ cho về, chỉ định: Nghỉ tại nhà; bồi dưỡng tích cực; chế độ làm việc: Nghỉ; Bất thường tái khám. Do tuổi cao, sức yếu nên vết thương gãy xương của bà khó lành. Sau đó bà đã đi tái khám tại Bệnh viện đa khoa huyện Hoàng Hóa 03 lần, bà không nhớ cụ thể ngày tháng, chỉ nhớ lần bà thuê xe của Bệnh viện Hải Tiến vì xe của Bệnh viện Hoàng Hóa to không thể vào ngõ nhỏ nhà bà. Bác sỹ chụp chiếu và nói: Do đầu xương không liền, già không tiếp xúc canxi, bác sỹ khuyên bà về ăn uống đầy đủ, nếu khám lại không khỏi thì sẽ bó bột lại. Lần tái khám thứ hai là do dù chân bà đang bó bột nhưng sưng tròn như bắp chuối. Bác sỹ khám và cho bác sỹ cùng về nhà bà để tháo bột và xoa bóp chân cho bà. Lần tái khám thứ ba: Do mông đùi bà vẫn sưng sau khi tháo bột, bà điện cho bác sỹ bệnh viện Hoàng Hóa và bác sỹ bảo lên khám để kiểm tra xem có máu đông không để rút, nhưng thực tế do phù nề vì không vận động. Ở lần khám này, bác sỹ chỉ định và bán cho bà 01 nẹp xương chống xoay và 02 nạng tập đi.

Ngoài điều trị ở bệnh viện, bà còn được gia đình đưa đi đắp lá của ông thầy thuốc lá nam gia truyền tại huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang.

Như vậy, thời gian điều trị bệnh của bà kéo dài với lý do gãy xương, tuổi cao nên lâu lành, chỉ nằm một chỗ, không được vận động, thời gian nằm để điều trị từ ngày 18/11/2017 đến ngày 08/02/2018 (80 ngày). Sau thời gian này, sức khỏe tôi yếu hẳn, không làm được gì trong cả năm.

Nay bà yêu cầu ông B phải bồi thường cho bà những khoản chi phí cho quá trình điều trị thương tích của tôi do ông B gây ra, cụ thể là:

- Tiền xe khám chữa bệnh tại Bệnh viện Hoàng Hóa cả đi cả về = 8 lần x 100.000 đồng/lần = 800.000 đồng

- Tiền bồi dưỡng: 80 ngày x 100.000 đồng/ngày = 8.000.000 đồng

- Tiền thuốc nam = 7.500.000 đồng

- Tiền thuốc tây = 5.000.000 đồng

- Tiền kẹp cố định xương = 500.000 đồng

- Nạng tập đi = 500.000 đồng

- Chi phí mất thu nhập = 80 ngày x 200.000 đồng/ngày = 16.000.000 đồng

- Chi phí cho người thường xuyên chăm sóc

80 ngày x 200.000 đồng/ngày = 16.000.000 đồng

- Tiền mất thu nhập cho người chăm sóc

80 ngày x 200.000 đồng/ngày = 16.000.000 đồng

- Bồi thường tổn thất tinh thần: Tại phiên tòa bà Hồ Thị A đề nghị ông B bồi thường 21 tháng lương tối thiểu như đơn khởi kiện đã đề nghị và theo mức lương tối thiểu của nhà nước quy định.

21 tháng lương tối thiểu x 1.490.000 đồng = 31.290.000 đồng

Tổng cộng 101.590.000 đồng.

* *Tại lời khai ngày 22/7/2020 của ông B thể hiện:* Ngày 18/11/2017 ngày họp Đại đoàn kết toàn dân, ông và bà A đi họp ở nhà văn hóa thôn. Khi họp xong ông quay xe về thì bà A ở sân bước ngang chỗ đầu xe bà. Ngay tại thời điểm đó bà A không bị thương, lỗi là do một phần của ông.

Tại bản tự khai ngày 08/02/2021, lời trình bày tại phiên hòa giải và tại phiên tòa của bị đơn ông Nguyễn Văn B thể hiện: Ông quay đầu xe nổ máy đi nhẹ được khoảng 2 mét thì bà A đứng ở sân cỏ bước ngang đầu xe ông và giơ 2 tay túm lấy ghi đông xe ông. Ông đánh tay lái tránh bà A nhưng do bà A cố tình đâm vào đầu xe ông. Ông xác nhận là người đâm xe máy vào người bà A nhưng là do lỗi của bà ấy, bà A tự quay người lao vào xe ông. Sau khi bà A điều trị, ông có đến thăm nhưng em gái bà A đuổi không cho thăm, sau đó vợ ông và em gái có đến thăm. Ông và anh Cường (công an huyện) và chú Cảnh (công an xã) đến thăm bà A, cũng đã bồi thường cho bà A 3.000.000 đồng, có viết giấy. Nay bà A yêu cầu bồi thường, ông không đồng ý. Ông không phải chủ ý đâm vào người bà A mà do bà A đứng trước xe, tự lao vào xe ông. Ông không chấp nhận bồi thường cho bà A, do đó ông yêu cầu bà A trả lại cho ông số tiền 3.000.000 đồng.

Các bản khai tại cơ quan điều tra của ông là do ông tự nguyện khai theo đúng sự việc và không bị ép cung.

Bản báo cáo do ông B tự viết ngày 07/12/2017 tại cơ quan điều tra Công an huyện Hoàng Hóa có nội dung: “khi ra đến mép sân ra ngõ, có một gờ cao khoảng 4,5 cm nên tôi vặn thêm ga để có đà cho xe đi qua, đồng thời lúc này tôi nghe ồn ào cãi nhau trong nhà văn hóa nên ngoái mặt nhìn lại sau, sau đó tôi quay lại để nhìn điều khiển xe thì thấy bà Hồ Thị A ngay trước xe tôi, mặt hướng về phía tôi đưa tay lên và hô ớ ớ. Tôi không kịp xử lý nên thúc bánh xe trước vào cạnh bên phải chân phải bà A làm bà A ngã ngửa. Sau đó bánh trước xe tỳ đẩy vào đùi bà A dịch lên một đoạn khoảng 20cm thì xe dừng lại hẳn”.

Tại các biên bản ghi lời khai ông B vào ngày 20/11/2017 của CQĐT Công an huyện Hoàng Hóa thể hiện: “Khi này tôi thấy bà A đang đứng trên bờ thềm của sân nhà văn hóa thôn, vị trí của bà A đứng ngay cạnh góc cua để ra ngõ nhà văn hóa thôn. Khi xe tôi bắt đầu lăn bánh, di chuyển (chân tôi khi này vẫn để xệt trên mặt sân) thì thấy bà A bước xuống đi ngang ngõ vào nhà văn hóa, thấy xe tôi đi đến bà A có la lên “ôi ôi” đồng thời giơ hai tay về phía trước hướng xe tôi đang đi đến quơ quơ vẫy tay. Tôi lúc này cũng la lên “tránh ra, tránh ra” nhưng lúc này đang theo đà xe đi, tôi không xử lý được đã đâm xe vào chân bà A làm bà ngã ra ngõ, bánh xe trước của tôi trượt đẩy chân bà A đi khoảng 20 cm”.

Biên bản ghi lời khai ông B ngày 01/12/2017, 07/12/2017 thể hiện: “Do tôi để xe ở góc sân phía Tây, đi ra cổng khó, chỗ tiếp giáp sân nhà văn hóa ra ngõ hai bên có gờ cao khoảng 4 – 5 cm, do vậy khi đi đến đó tôi hơi tăng ga để xe có đà đi qua được gờ cao và hai chân của tôi vẫn rà rà hai bên chứ không gác hẳn lên xe,. Lúc đó phía trong nhà văn hóa có ồn ào cãi nhau, tôi có ngoái mặt sang trái nhìn vào xem ai cãi nhau, ngay lúc đó tôi quay mặt lại để lái xe thì thấy bà Hồ Thị A đang đứng ngay trước đầu xe tôi, mặt đối diện với tôi, bà A giơ tay lên và kêu “ôi ôi”, tôi cũng nói “tránh ra, tránh ra” nhưng không kịp, tôi húc bánh trước xe vào cạnh chân bên phải bà A làm bà A ngã ngửa. Do xe chạy theo quán tính chưa dừng hẳn nên bánh xe trước húc vào đùi bên phải bà A đẩy rê lên khoảng 20 cm thì xe

dừng lại, bánh trước chỉ chạm húc vào đuôi bà A chứ chưa lấn bánh xe qua đuôi”.

Tại phiên tòa sơ thẩm, ông B khẳng định: xe máy biển số 60X7-0362 do ông điều khiển là xe của con ông cho để ông sử dụng đi lại tại địa phương.

** Đơn trình bày của người làm chứng:*

- Anh Nguyễn Văn D thể hiện: “kết thúc cuộc họp dân thì bà A ra trước và ông B ra sau thì chúng tôi đang trong bàn thu xếp sổ sách thì có nghe tiếng la “ô trời”, tôi chạy vội ra sân, lúc đó bà A ngã ngửa bên dưới đầu xe ông B nên chúng tôi vào can ngăn và bảo ông B đưa bà A đi viện”; Bản báo cáo tại cơ quan CSĐT Công an huyện Hoàng Hóa thể hiện: “Tôi chạy ra thì thấy ông B đang ngồi trên xe máy, bánh sau của xe mới qua gờ cao ngay đầu ngõ thì sát vào mắt cá chân phải bà A, còn bánh trước xe thì trện lên mặt trong đùi phải của bà A, còn bà A nằm ngửa ngửa bên dưới đầu xe ông B”.

- Bà Lê Thị C thể hiện: “sau khi tan họp tôi ra về thì thấy bà A đứng ở sân, ông B đi xe máy đâm vào bà A làm bà A ngã, xe húc lên đuôi bà A.”, “sự việc xảy ra đã lâu nên tôi chỉ nhớ nội dung chính là như vậy, còn không nhớ rõ nội dung chi tiết, nhưng trước đây tôi đã trình bày tại công an”. Tại biên bản ghi lời khai và bản tự khai ngày 07/12/2017 của bà Lê Thị C tại Công an Hoàng Hóa thể hiện: Lúc về tôi bước xuống bậc hè tiếp giáp với sân nhà văn hóa thôn thì thấy bà A đứng ở bờ cao bờ sân tiếp giáp sân và ngõ, quay mặt về phía nhà văn hóa, còn ông B đi xe máy từ phía góc tây nam sân nhà văn hóa đi ra ngõ. Lúc đầu ông B đi từ từ, một chân gác lên xe, một chân rê dưới sân. Khi đến gờ vỉa sân ngay trước mặt bà A thì ông B tăng ga húc xe qua vỉa cao, húc vào chân bà A làm bà ngã ngửa, bánh xe trước húc chặn lên đùi phải bà A và xe dừng lại.

*** Tại Bản án dân sự sơ thẩm số 50/2021/DS-ST ngày 14/7/2021 của Tòa án nhân dân huyện Hoàng Hóa đã quyết định:**

Căn cứ: Khoản 6 Điều 26; khoản 1 Điều 35, khoản 1 Điều 39, Điều 271, Điều 273 của Bộ luật tố tụng dân sự; Điều 468, 584, 585, 586, 588, 590, khoản 2 Điều 601 của Bộ luật dân sự năm 2015; Điều 2 Luật người cao tuổi, Khoản 1 Điều 6, điểm d, đ khoản 1 Điều 12, khoản 4 Điều 26 Nghị quyết 326/2016/UBTVQH 14 ngày 30/12/2016 quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

Xử:

1. Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của bà Hồ Thị A. Buộc ông Nguyễn Văn B có nghĩa vụ phải bồi thường thiệt hại cho bà Hồ Thị A do sức khỏe bị xâm hại bởi nguồn nguy hiểm cao độ mà ông B sử dụng gây ra với tổng số tiền là 60.380.000 đồng (Sáu mươi triệu, ba trăm tám mươi nghìn đồng).

Ông B đã bồi thường cho bà A 3.000.000 đồng, ông còn phải tiếp tục bồi thường cho bà A số tiền còn lại là 57.380.000 đồng (Năm mươi bảy triệu, ba trăm tám mươi nghìn đồng).

2. Không chấp nhận một phần yêu cầu của bà Hồ Thị A về yêu cầu các khoản bồi thường tiền thuốc tây là 4.300.000 đồng; tiền tổn thất về tinh thần là 09 tháng lương cơ bản; chi phí cho người chăm sóc 16.000.000 đồng; tiền thuốc nam 7.500.000 đồng.

Ngoài ra án sơ thẩm còn quyết định án phí và quyền kháng cáo của các đương sự.

* Ngày 22/7/2021, bà Hồ Thị A (Nguyên đơn) kháng cáo đề nghị tòa án tỉnh Thanh Hóa buộc ông B bồi thường 7.500.000đ bà đã mua thuốc Nam điều trị vết thương.

* Ngày 26/7/2021, ông Nguyễn Văn B (Bị đơn) kháng cáo bản án sơ thẩm với nội dung; Không đồng ý với bản án sơ thẩm buộc ông bồi thường vì ông không có lỗi, nên kháng cáo đề nghị xem xét lại bản án đảm bảo sự công bằng cho ông.

* Ngày 27/7/2021, Viện kiểm sát nhân dân huyện Hoằng Hóa có quyết định kháng nghị số 01, đề nghị tòa án tỉnh Thanh Hóa sửa một phần bản án sơ thẩm theo hướng chấp nhận yêu cầu của bà A, buộc ông B bồi thường 7.500.000đ chi phí mua thuốc Nam của bà A.

Tại phiên tòa phúc thẩm: Nguyên đơn vẫn giữ nguyên đơn khởi kiện, người kháng cáo không rút đơn kháng cáo. Các đương sự không thỏa thuận được với nhau về những nội dung tranh chấp nên đề nghị xét xử theo pháp luật.

- Ý kiến của Đại diện Viện kiểm sát nhân dân tham gia phiên tòa:

+ Về tố tụng: Quá trình giải quyết vụ án tại cấp phúc thẩm, Thẩm phán, Hội đồng xét xử và Thư ký đều D theo quy định của Bộ luật tố tụng dân sự.

+ Về nội dung: Đề nghị HĐXX không chấp nhận kháng cáo của bị đơn. Chấp nhận kháng cáo của nguyên đơn, và kháng nghị của VKSND huyện Hoằng Hóa theo hướng chấp nhận yêu cầu của bà A, buộc ông B bồi thường 7.500.000đ chi phí mua thuốc Nam của bà A.

Sau khi nghiên cứu các tài liệu có trong hồ sơ vụ án, được thẩm tra tại phiên tòa, ý kiến, tranh luận của các đương sự và quan điểm của Đại diện Viện kiểm sát về việc giải quyết vụ án.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Xét nội dung kháng cáo của ông Nguyễn Văn B (bị đơn) thấy rằng: Khoảng 16h40 phút ngày 18/11/2017, sau khi kết thúc cuộc họp tại Nhà văn hóa thôn 7 (thôn Đông H) xã Hoằng G, bà Hồ Thị A và ông Nguyễn Văn B người cùng thôn từ trong nhà văn hóa đi ra sân để về. Ông B đi đến góc sân phía tây nam, lấy xe máy quay đầu nổ máy rồi điều khiển xe đi ra đến khoảng giữa sân tiếp giáp với đường bê tông để rẽ phải ra cổng. Lúc này bà A đi qua sân ra đường bê tông, khi nghe có tiếng ồn ào trong nhà văn hóa thì bà A quay lại, đi vào nhà văn hóa. Khi bà A từ thành gờ sân gạch, bước xuống sân nên bánh trước xe mô tô do ông B điều khiển đang đi đến bà A giờ tay lên phía trước kêu và bước chân lùi lại phía sau để tránh. Lúc này ông B điều khiển xe mô tô rẽ phải vòng qua đầu thành gờ sân gạch mà bà A vừa bước qua nên bánh xe mô tô của ông B đã va chạm vào chân bà A làm bà ngã xuống đường bê tông bị thương tích, sau đó bà A được đưa đi cấp cứu chữa trị bệnh viện. Tại kết luận giám định pháp y số 128/2018/TTPY ngày 20/3/2018 của Trung tâm giám định pháp y tỉnh Thanh Hóa kết luận: Tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên của bà Hồ Thị A là 21%.

Quá trình giải quyết vụ án, ông B luôn cho rằng không đâm vào bà A mà do bà tự đứng trước đầu xe của ông. Tuy nhiên lời khai của ông B tại cơ quan điều tra Công an huyện Hoằng Hóa (gồm cả bản báo cáo do ông tự viết và lời khai trong

biên bản ghi lời khai) đều thể hiện nội dung: quá trình điều khiển xe máy (là nguồn nguy hiểm cao độ) trong sân nhà văn hóa, do ngoái đầu ra sau nhìn nên khi quay lại ông không kịp xử lý và đâm bánh xe trước vào đuôi phải bà A. Nội dung này phù hợp với lời khai của bà A, của những người làm chứng, phù hợp với các dấu vết còn lại tại hiện trường và trên người bà A. Như vậy, thương tích mất 21% sức khỏe của bà A là do ông B đi xe máy trong sân Nhà văn hóa đâm vào, thuộc lỗi của ông B nên ông B phải có trách nhiệm bồi thường các chi phí cho bà A theo quy định tại Điều 590 Bộ luật dân sự là phù hợp, có căn cứ nên không chấp nhận kháng cáo của ông Nguyễn Văn B.

[2] Xét nội dung kháng cáo của bà Hồ Thị A (nguyên đơn) và kháng nghị của VKSND huyện Hoằng Hóa thấy rằng:

Quá trình giải quyết tại cấp sơ thẩm, bà A yêu cầu ông B phải bồi thường các khoản chi phí tổng cộng 101.590.000 đồng. Tòa án cấp sơ thẩm đã xem xét, đánh giá và chấp nhận các khoản bồi thường hợp lệ, tổng cộng: 60.380.000 đồng (Sáu mươi triệu, ba trăm tám mươi nghìn đồng).

Không chấp nhận các khoản: Tiền thuốc tây 4.300.000 đồng; Tiền chi phí cho người chăm sóc: 16.000.000 đồng; Tiền đắp thuốc nam: 7.500.000 và 09 tháng lương cơ bản bồi thường tổn thất tinh thần.

Tuy nhiên, tại phiên tòa phúc thẩm bị hại xuất trình bản gốc biên bản giao nhận tiền có xác nhận của người điều trị và chính quyền địa phương. Xét khoản tiền chi phí điều trị thuốc lá nam 7.500.000đ là chi phí thực tế, hợp lý, có căn cứ nên chấp nhận kháng cáo của bà A và kháng nghị của VKSND huyện Hoằng Hóa buộc ông B phải có trách nhiệm bồi thường. Như vậy, ông B phải bồi thường cho bà A tổng cộng: 67.880.000 đồng (Sáu mươi bảy triệu, tám trăm tám mươi nghìn đồng). Ông B đã bồi thường 3.000.000 đồng, ông còn phải tiếp tục bồi thường cho bà A số tiền còn lại là 64.880.000 đồng (Sáu tư triệu, tám trăm tám mươi nghìn đồng).

[4] Án phí phúc thẩm: Do bản án sơ thẩm bị sửa nên người kháng cáo không pG chịu án phí phúc thẩm.

Vì các lẽ trên;

Căn cứ Khoản 2 Điều 308, Điều 309 Bộ luật Tố tụng Dân sự;

QUYẾT ĐỊNH:

1. Không chấp nhận kháng cáo của ông B, chấp nhận kháng cáo của bà A và kháng nghị của VKSND huyện Hoằng Hóa. Sửa bản án dân sự sơ thẩm số 50/2021/DS-ST ngày 14/7/2021 của Tòa án nhân dân huyện Hoằng Hóa, tỉnh Thanh Hóa.

Căn cứ: Khoản 6 Điều 26; Khoản 1 Điều 35, Khoản 1 Điều 39, Điều 271, Điều 273 của Bộ luật tố tụng dân sự; Điều 468, 584, 585, 586, 588, 590, Khoản 2 Điều 601 của Bộ luật dân sự năm 2015; Điều 2 Luật người cao tuổi, Khoản 1 Điều 6, điểm d, đ Khoản 1 Điều 12, Khoản 4 Điều 26 Nghị quyết 326/2016/UBTVQH 14 ngày 30/12/2016 quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

Xử: Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của bà Hồ Thị A. Buộc ông Nguyễn Văn B có nghĩa vụ phải bồi thường thiệt hại cho bà Hồ Thị A với tổng số tiền: 67.880.000 đồng (Sáu mươi bảy triệu, tám trăm tám mươi nghìn đồng). Ông B đã bồi

thường 3.000.000 đồng, ông còn phải tiếp tục bồi thường cho bà A số tiền còn lại là 64.880.000 đồng (Sáu tư triệu, tám trăm tám mươi nghìn đồng).

Kể từ ngày bản án, quyết định có hiệu lực pháp luật (đối với các trường hợp cơ quan thi hành án có quyền chủ động ra quyết định thi hành án) hoặc kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án (đối với các khoản tiền pG trả cho người được thi hành án) cho đến khi thi hành án xong, tất cả các khoản tiền, hàng tháng bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn pG thi hành án theo mức lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468, khoản 2 Điều 357 Bộ luật Dân sự năm 2015.

Trường hợp bản án được thi hành theo quy định tại điều 2 Luật thi hành án thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc cưỡng chế thi hành án theo quy định tại điều 6, 7 và 9 Luật thi hành án dân sự; Thời hiệu thi hành án được quy định tại điều 30 Luật thi hành án dân sự.

2. Về án phí: Ông B, bà A không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm.

3. Các quyết định khác của án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án./.

Nơi nhận:

- TAND Cấp cao tại HN;
- VKSND tỉnh Thanh Hóa;
- TAND huyện Hoằng Hóa;
- VKSND huyện Hoằng Hóa;
- Chi cục THADS huyện Hoằng Hóa;
- Các đương sự;
- Lưu HSVA.

**TM.HỘI ĐỒNG XÉT XỬ
THẨM PHÁN - CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Lê Thị Dung